

Odwwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) wydanego w dniu 30 listopada 2006 r. w sprawie T-382/04 Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 1 lutego 2007 r. przez Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading

(Sprawa C-38/07 P)

(2007/C 82/32)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading (przedstawiciel: H. de Bie, advocaat)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 20 listopada 2006 r.,
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 17 czerwca 2004 r. (REM 19/2002), w której Komisja uznała, że umorzenie należności celnych przywozowych nie jest w danej sprawie uzasadnione,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie przedstawia następujące zarzuty w odniesieniu do wyroku:

Naruszenie art. 239 kodeksu celnego ⁽¹⁾ w związku z art. 899-909 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ⁽²⁾ („rozporządzenie wykonawcze”) oraz niewłaściwe uzasadnienie ustaleń Sądu, a w każdym razie uzasadnienie, na którym nie można oprzeć tych ustaleń,

Test w zakresie natury błędu, doświadczenia zawodowego wnoszącego odwołanie i poziomu wykazanej przezeń staranności, rozpatrywane łącznie, powinny być doprowadzić do wniosku, że należało zastosować umorzenie. Sąd Pierwszej Instancji błędnie oparł swe rozstrzygnięcie na założeniu, że stosowane w tej sprawie uregulowania w zakresie klasyfikacji tzw. papieru ryżowego w nomenklaturze taryfowej i statystycznej oraz we wspólnej taryfie celnej, zawartej w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2658/87 ⁽³⁾, nie były kompleksowe. Wnoszący odwołanie podważa klasyfikację niepieczonego papieru ryżowego dokonaną przez Sąd Pierwszej Instancji, Komisję i niderlandzkie organy celne. Wnoszący odwołanie twierdzi, że Sąd Pierwszej Instancji błędnie uznał, że Heuschen & Schrouff miał znaczne doświadczenie zawodowe w zakresie przywozu i wywozu. W tym zakresie Sąd Pierwszej Instancji nieprawidłowo przyjął, że Heuschen & Schrouff to doświadczony podmiot zajmujący się handlem, który wobec tego posiada doskonałą znajomość formalności przywozowych i wywozowych. W wyroku, od którego wniesiono odwołanie

Sąd Pierwszej Instancji ustanowił w stosunku do Heuschen & Schrouff zbyt wysokie wymogi w zakresie obowiązku staranności, nawet gdyby miał on znaczne doświadczenie w zakresie handlu. Ponadto Sąd Pierwszej Instancji błędnie utożsamiał Heuschen & Schrouff z przedstawicielem bezpośrednim, z którego usług korzystała.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celnny (Dz.U. L 302, str. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celnny (Dz.U. L 253, str. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 1 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-39/07)

(2007/C 82/33)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: H. Støvlbæk i R. Vidal Puig, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że poprzez brak przyjęcia, w zakresie zawodu farmaceuty szpitalnego, przepisów koniecznych do wykonania dyrektywy Rady 89/48/EWG ⁽¹⁾ z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie ogólnego systemu uznawania dyplomów ukończenia studiów wyższych, przyznawanych po ukończeniu kształcenia i szkolenia zawodowego, trwających co najmniej trzy lata, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, jakie na nim ciąży na mocy tej dyrektywy.
- Obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Hiszpański dyplom „farmaceuty szpitalnego” jest „dyplomem” w rozumieniu dyrektywy 89/48/EWG, ponieważ:

- jest to dyplom wydany przez właściwy organ wyznaczony zgodnie z prawem hiszpańskim;